

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS. Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici, Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insetis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Allocutio II. Synodalis ad Clerum. Similitudo Reciproca. Thema. Cognosco
oves meas, & cognoscunt me meæ; sicut novit me Pater, & ego agnosco
Patrem. Ioan. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

stis, supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus & unus Spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae. Unus Dominus, una fides, unum baptisma, unus Deus & Pater omnium, qui est super omnia, & per omnia in omnibus nobis. Hac panoplia virtutum ornatis, qui nunc estis congregati in Spiritu, licebit in Scrutinio dicere: *Visum est Spiritui Sancto & nobis.* Dixi. Aao. 15.

ALLOCUTIO II. SYNODALIS.

Ad Clerum.

Dominica II. post Pascha

SIMILITUDO RECIPROCA.

T H E M A.

Cognosco oves meas, & cognoscunt me
meæ, sicut novit me Pater, & ego
agnosco Patrem. *Joan. 10.*

nter Patrem & filium similitudinem, natura, ratio, Philosophia, Theologia, fides docet: inter Pastorem & oves reclamante natura, sola fides evincit: Ipse dixit, qui est increata veritas, via sine ambagibus,
fin-

sinceritas sine fuce, vita sine defectu, sapientia sine literis, Imago Patris sine lineamentis, ita distinctus à Patre, ut tamen unum cum Patre ; veritatem, viam, sinceritatem, vitam, sapientiam, imaginem hominibus impressurus ; ipse dixit : *Cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ.* Assimilatus illis, video illas mihi assimilari. Pastorem ovibus ? oves Pastori ? & quod omnem excedit admirationem : *Sicut novit me Pater & ego agnosco Patrem.* An illa fortassis emphasi ? sicut novit me Pater generans per intellectum, sua unitate fœcundus, sua fœcunditate facundus, suâ facundia eloquens unius tantum verbi, sed quod omnium verborum Synopsis est, quod ab omni æternitate locutus, adhuc loqui non cessat : ita ego cognosco oves meas feliciter creatas, infeliciter genitas, regenerans per gratiam novo Metaphoræ genere translatus ê cœlo in terram, ab auribus ad visum, adhuc in auribus hominum personans quia Verbum, *in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo* : eo consilio ut homines noscerent Patrem, & me videndo viderent Patrem. *Et sicut ego agnosco Patrem* nunquam morituri æternus hæres, quia in æterno hodie genitus, semper spirans quia semper vivens, Speculator Patris, quia speculum ; reddens radios quia recipiens : *ita cognoscunt me oves meæ* reciproca in me similitudine reverberatæ, adoptatæ in hæreditatem filiorum Dei, quia *gloriam Domini speculantes.* Mirabile sicut ! nova sive antithesis, sive homologia ! Pastor similis ovibus, Pastori oves !

Phil. 2.

2. Cor. 3.

Joan. 1.

Hæsitarem perplexus, nisi scirem hunc Pastorem ovium, etiam Agnum esse. *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi* : imò etiam ovem appellari :

Iari: *tanquam ovis coram tondente se obmutuit*: nisi audirem ab Ecclesia: *Agnus redemit oves, Christus innocens Patri reconciliauit peccatores*. Æternus Pastor assimilatus ovibus in tempore, & vellere carnis Virgineæ investitus, inde fortè primùm à Pastoribus agnitus quia *Agnus*. Veritas est, ac veritatis effatum: *Cognosco oves meas, sicut novit me Pater*. Imaginem meam illis impressam video. Nihil Patri similis, quàm Filij: nihil agno similis quàm oves: sed procul illæ quæ non sunt ex hoc ovili, procul illæ quæ nomen habent, substantia destitutæ sunt, quæ *veniunt in vestimentis ovium, intrinsicus autem sunt lupi rapaces*. Cognosco oves meas, ex quo hypostaticæ unionis glutine illis conjungor, ab illis separari non possum, & vix ad oculum discerni. Pastor idem & ovis, *animam meam pono pro ovibus, sicut ovis ad occisionem ductus*, unus pro omnibus.

Cognosco oves meas, quas à servitute asservi in libertatem. *Jam non dicam vos servos, sed amicos*. Amicitia vel pares invenit, vel facit: mutua notitia morum similitudine generatur. Nihil inter similia, mitius vel amicus ovibus. Videor mihi audire ovem unam in Canticis: *Ego dilecto meo, & ad me conversio eius*, quod expressurus Orator dicebat: Verbi humanati Echo homo justus. Poëta verò pingebat solem è Chrystallo reflexum, addito lemma: *Non idem sed similis*. Hoc uno distat ovis à Pastore, quod intra terminos similitudinis coërcita, identitatem Filij cum Patre non expleat. *Non idem sed similis*. Enodandum nobis est hoc mysterium, nec possumus absq; divinæ sapientiæ mystagogis. Quæstionem movet Theologorum Aquila Joannes:

H h h

sicut

Isai. 53.

Hymn.
Pasol.

Matth. 7.

Joann. 15.

Cant. 7.

sicut novit me Pater, ita cognosco oves meas. Visne dicere divine Pastor. Sicut Pater ab æterno divinitatis suæ radios in me ceu speculo reverberat, ita ego qui sum splendor paternæ gloriæ, in ovibus meis per actum reflexum relucens meipsum contem-
 plor. Amabo te quid hic tibi occurrit divinatorum
 Rom. 8. conscie mysteriorum Doctor gentium? Quos præ-
 sci-vit, inquit, & prædestina-vit conformes fieri imaginis
 D. Tho. Filij sui. Planè Theologicè! ut Theologorum Prin-
 ceptus Thomas pronuntiare non dubitet: Prædestina-
 tio Christi est exemplar nostræ prædestinationis. Ipse e-
 nim est prædestinatus ad hoc, quod esset Dei Filius natu-
 ralis: nos autem prædestinamur ad filiationem adoptionis,
 quæ est quædam participata similitudo filiationis natu-
 ralis: unde dicitur Rom. 8, Quos præsci-vit & prædestina-
 vit conformes fieri imaginis Filij sui.

Cuius est hæc imago, quærit olim Servator à
 Judæis: Dicunt ei: Cæsarius. Reddite ergo quæ sunt
 Cæsaris Cæsari. Quæro ego ex vobis Venerabiles
 Sacerdotes Dei. Cuius est vestra imago? Tacetis?
 & ego video in Crystallo reflexas imagines confor-
 mes imagini Filij Dei, Euge feliciter! Clamant præ-
 Apoc. 5. destinati apud Theologam Aquilam: Fecisti nos
 Deo nostro regnum, & Sacerdotes. Fasces Consulium,
 Regum purpuras, Cæsarum Diademata subjecit pe-
 dibus eorum. At hoc parum est; addit Et Sacerdo-
 Clem. tes: hoc supra fasces, purpuras, diademata & omne
 Constit. quod humanum dicitur, excellit munus. Quanto
 Apost. lib. anima corpore præstantior est, tanto est Sacerdotium Re-
 2. cap. 34. gno excellentius, inquit Clemens in Constit. Apo-
 stol. Et D. Thomas: In novo testamento Sacerdotium
 præeminet regno, sicut Spiritus corpori. Quid ergo?
 num omnes quos prædestinavit conformes fieri i-
 ma-

maginis. Filij sui Sacerdotali charactere insignes? vel soli Sacerdotes prædestinati? Non hoc ait: *Erunt Sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum il-*

Apoc. 20.

lo: quos elegit ex omni carne, ex omni tribu, populo, & natione. Non ergo soli conformes imagini Filij Dei, quos character Sacerdotalis diademat: sed hi verè conformes imagini Dei: illi verò Christi: hi propriè, illi per quandam analogiam, & respectum ad principale analogatum: hi quia Sacerdotes Dei: illi summi Sacerdotis Christi umbratilis delineatio.

Apelles pictorum Alpha apud Alexandrum Regem ab aulico delusus, cum hominem Regi vindictam paranti nominari non posset, illicò arrepto carbone ad parietem rudibus lineis sycophantam delineavit, ut nemo non effigiatum agnosceret. Sit fas dicere cæteri prædestinati rudis sunt delineatio: Sacerdotes vivis coloribus effigiatæ imagines, & omninò conformes imagini Filij Dei. De Sacerdotio Christi, quod est Sacerdotium Dei summi, turba gentium inquit: *Tu, es Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.* Hic enim Melchisedech Rex salem Sacerdos Dei summi, Rex pacis, *sine patre, sine matre, sine Genealogia: neq; initium dierum, neq; finem vitæ habens.* Quæ ponderans Doctor Angelicus: non quod ista (inquit) non habuerit, sed quia in scriptura sacra, ista de eo non leguntur. Et per hoc ipsum (ut Apostolus ibidem dicit) assimilatus est filio Dei. Ecce Sacerdotem vivam imaginem Filij Dei. Ecce ad prototypon figuratum exemplar. Theologiæ effatum est: *ratio imaginis propriè convenit Filio:* huius principale analogatum est Sacerdos, minus principale fideles cæ-

Hebr. 7.

H h h 2

teri.

teri. Atq; ut de his taceam, quia sermo mihi est ad Sacerdotes, assertum ex duplici potestate Sacerdotij palam evinco. Norunt Theologi Sacerdotibus potestatem conferri Ordinis & Jurisdictionis. Utraq; vivam repræsentat imaginem Filij Dei. Dixerim videre me totidem vivas Christi Filij Dei imagines, quot Sacerdotes. *Data est mihi omnis potestas, in cælo & in terra*, ait de se Christus, sed hanc ipsam potestatem contulit Sacerdotibus: *Quodcumq; ligaveris super terram, erit ligatum & in cælis*.

Matth. 28

Martial.

Divisum Imperium cum Jove Cæsar habet:

Canebat olim Poëta de Augusto, quia scilicet *Jupiter in cælis, Cæsar regit omnia terris*. Amplior Sacerdotis potestas: neq; enim jam divisum, sed divinum Imperium Sacerdos cum Deo commune habet. Non dividunt sceptrum Deus & Christus. Christus & Sacerdos, sed unum idemq; utriusq; est: in terris imperant, in cælis imperant.

Fallor, nisi etiam omnipotentem dicere liceat Sacerdotem. Ut sub iisdem accidentibus & speciebus, desinente substantia panis, succedat corpus Christi in altaris mysterio, credo neminem unum esse qui inficias eat. Nam ut Cypriano loqui placuit: *Omnipotentia verbi transit panis in corpus Christi*. Atqui & sacerdos per delegatam potestatem & omnipotentiam Christi dicit: *Hoc est corpus meum*, & panis speciebus illicò substituit corpus Christi. Nega itaque si potes Sacerdoti omnipotentiam: Quam vel ex eo intellige, quod in ipsiusmet Christi persona loquatur *corpus meum* asserens, non corpus Christi. Corpus Christi reponit in altari, & nominat *corpus meum*, quasi idem sit Sacerdos cum Christo, Dicat iterum Sacerdos per omnipotentiam

D. Cypri-
an. ap.
Par.

am Dei: *Ego te absolvo*; nam *Deus est qui justificat impium*: dicet quoque Sacerdos per delegatam omnipotentiam Christi ad peccatorem: *Ego te absolvo*. O miram potestatem Sacerdotibus concessam! ô excessum dignitatis & excellentiæ! Christus est Deus in cœlo, & in terra, Sacerdos est Christus in cœlo & in terra: ac si acutè loqui volumus Vice-Deus in cœlo & in terra.

Redeat in memoriam nox illa dierum æmula, qua Christus pridie quàm pateretur, novo artificio, per amoris insidias ad corda quæsit aditum, coarctato in panis buccellam suo corpore, & velut propinato sui sanguinis philtro, voluit sepeliri in suis, an potius transsubstantiari in sacerdotes: voluit per hos esse Sacerdos in æternum, moriturus quotidie, & resurrecturus in Sacerdotibus. Nam si verum est quod clamant Philosophi alimentum transire in alium nova metamorphosi Sacerdotes qui de pane illo edunt transformantur in Christum: de quo Psaltes non sine mysterio: *Mittit crystallum suam sicut buccellas*: id est, ut ego quidem interpretor, agnum manducantibus apponit panem Angelorum; post figuram porrigit figuratum: verè pastor bonus; qui ut se promissò liberet, & maneat in suis ovibus, usque ad consummationem seculi, seipsum in illas transsubstantiat, ut possint dicere: *Vivo ego jam non ego; vivit verò in me Christus*. Hinc buccellas crystallo comparat, formans in Sacerdotibus alios Christos. Si græcisare concessum est *crystallo* etymon græcum est, quasi *Christos allos*, Christus alius. Ita nempè Sacerdos quotidie dum capit crystallum sicut buccellas transit in crystallum, Christum alium: fit alter

Coloss. 8.

Christus. Pingo igitur è crystallo reflexum solem, & addo lemma: *Idem utrobique*. Nec immerito: cum enim omnis anima rationalis crystallo conferri possit, potiori jure Sacerdotis.

Hel. in
Imag.

Notus illa nostræ ætatis Chymicorum Dea-ster gloriabundus de sua anima scribit in Imagine Dei; sic Tractatum appellat. Anno 1633. in *variis fortunarum afflictionibus, in visione vidi animam meam. Erat autem plusquam lux in figura humana, cuius totum erat homogœneum activè cernens, substantia spiritualis crystallina, & lucens. Cuius sigillum erat lux ineffabilis, sic reflexa in crystallo, ut crystallus ipsa fieret incomprehensibilis.* Sint hæc Chymicis ænigmata, nobis sacra veritas. Sacerdos crystallus alter Christus substantia spiritualis: *Vos qui spirituales estis, & lucens: sic luceat lux vestra.* Cuius sigillum lux ineffabilis: *Signatum est super nos lumen vultus tui.* Lux ineffabilis homo-Deus, sic reflexa in crystallo, ut crystallus ipsa fieret *incomprehensibilis.* Prædicata divina, & lucis ineffabilis, id est Dei in Sacerdote reflexio, Sacerdotem efficit *incomprehensibilem* quasi Deum. Ne sine fideiussore dixerim, pro me spondet divinus Spiritus per Psaltem: *Ego dixi, Dij estis, & filij excelsi omnes.* Sed & magnus ille Constantinus in Nicæno Concilio præsentibus trecentis Episcopis, cum ei aliquot Sacerdotum accusationes per supplices libellos porrectæ fuissent, ita Patres in confessu allocutus fertur: *Deus vos constituit Sacerdotes, & potestatem vobis dedit de nobis quoq; judicandi: & ideò nos à vobis rectè judicamur, vos autem non potestis ab hominibus judicari. Vos enim nobis à Deo dati estis Dij, & conveniens non est, ut homo judicet Deos, sed ille solum de quo scriptum est:*
Deus

*Deus stetit in Synagoga Deorum : in medio autem Deos
dijudicat.* Hæc magnus Constantinus.

Pastorem ovibus , Christum Sacerdotibus
composui, non opposui. Nam *qui contra me est di-
spergit.* In speculo colliguntur species ut objectum
visibile reddant, quæ in aëre sparsæ nil repræsen-
tant. Unicum addo : Numerianus Imperator, ut
famæ de se conceptæ apud populum responderet,
sic se urgebat : *Numeriane esto quod audis.* Sacerdos
imago Dei es, Christus alter es, *esto quod audis :* &
cave ue tibi quoq; Christus dicat quod Alexan-
der Macedo ignavo militi, cui etiam, Alexan-
dro nomen erat : *Aut muta nomen, aut mu-
ta mores.* Dixi.

ALLO-